

จงจำไว้ยังมีแม่

น้ำฝน ยิ้มฉอดย

ย ย ย ย ย ย ย ยามทอระย้อยไจ ย ย ยจะมีใครมาทวงหาย
แม่เหน้อยหนักอราย ย ย ยจักตองสู้กันต่อไป ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย

ย ย ย ย ย ย ยามทุกขระทมทน ย ไม่มีคนมาใส่ใจ ย
 ย ย ก็ปล่อยตัวเขาไป ย ย ย ย ย จงจำไว้ยังมีแม่.. ย ดินสอไม้ ย ย ย ย ย ย ย
 ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ย ย ย

๒

ภาษาและวรรณกรรม